

เติมฝัน ปันสุข

นายวิชณัฏฐ์ วัฒนศิริ (โก้)

อาจารย์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
นักประพันธ์เพลง และ วาทยกร
เจ้าของรางวัลยอดเยี่ยม โครงการรางวัลยุวศิลปินไทย โดย มูลนิธิเอสซีจี
สาขาการประพันธ์ดนตรี โครงการรางวัลยุวศิลปินไทย ประจำปี 2559

**จากในอดีต เขาเป็นเพียงเด็กหนุ่มมัธยมต้น
ที่ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่และสนใจในกิจกรรมสร้างทักษะหลังเลิกเรียน จนวันหนึ่ง
ได้มีโอกาสเข้าร่วมเป็นสมาชิกวงโยธวาทิตของโรงเรียนและฝึกซ้อมเรื่อยมา
ซึ่งตอนนั้น เลือกทำเพราะชอบโดยไม่เคยคาดคิดว่าสิ่งที่ชอบจะเปลี่ยนเป็นอาชีพเลี้ยงดูตัวเองได้ในปัจจุบัน**

นายวิชณัฏฐ์ วัฒนศิริ (โก้)

เชื่อว่า คนส่วนใหญ่ล้วนมีงานอดิเรก หรือ กิจกรรมยามว่างให้ทำตามความชื่นชอบ ความถนัด ของแต่ละบุคคล ซึ่งงานอดิเรกนั้นเกิดจากมาจากความชอบ ทำโดยไม่มีแรงกดดัน สร้างความ เพลิดเพลินและเต็มใจให้ตัวเองในช่วงเวลาที่ครีเยด ๆ ได้

เช่นเดียวกับ วิชณัฏฐ์ วัฒนศิริ หรือ โก้ ที่ชื่นชอบการทำกิจกรรมยามว่างมาตั้งแต่เด็ก อย่าง การเข้าร่วมเป็นสมาชิกวงโยธวาทิตโรงเรียนก็เช่นกัน ซึ่งเดิมที เขาไม่เคยคิดว่าการได้ทำในสิ่งที่รัก มี ความสุขกับสิ่งที่ชอบจะนำมาเป็นอาชีพได้ แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไป ใจผูกพันและตระหนักเห็นคุณค่าในสิ่ง ที่ทำ สุดท้าย มันได้กลายเป็นอาชีพที่สร้างทั้งรายได้หลัก และรายได้เสริม อย่างการเป็นอาจารย์ด้าน ดนตรีสากล เป็นวาทยกร และนักประพันธ์เพลง ที่ได้กล่อมเกล่าให้เขากลายเป็นหนุ่มมากความสามารถ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในปัจจุบัน

จุดเริ่มต้นของการ ‘รักเสียงดนตรี’ และ ‘แบ่งปันความรู้’ มาจากการเป็นสมาชิกวงโยธวาทิต “ผมโชคดีตรงที่ครอบครัวของผมสนับสนุนการเรียนคอร์สต่าง ๆ มาตั้งแต่เด็ก เช่น การลง คอร์สเรียนเปียโน, ลงคอร์สโปรแกรมเรียนคอมพิวเตอร์ จึงทำให้ผมติดนิสัยรักการกิจกรรมและ แสวงหาการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ อยู่เสมอ ฉะนั้น พอเข้าสู่ช่วงมัธยมต้น ผมจึงเลือกเข้าร่วมเป็นสมาชิกวง โยธวาทิต ซึ่งเป็นกิจกรรมเสริมทักษะหลังเลิกเรียนครับ”

ในตอนนั้น โก้รู้แค่ว่าชอบจึงอยากลอง แต่ด้วยระยะเวลาที่ได้คลุกคลีอยู่กับวงโยธวาทิต ตั้งแต่ม.ต้นจนม.ปลาย มันกลายเป็นความผูกพันทั้งกับเพื่อนร่วมวง และการเห็นคุณค่าในการอยู่วงโยธวาทิต เพราะเขาได้เรียนรู้หลายอย่าง ทั้ง การจัดการบริหารยามอยู่กับคนหมู่มาก การรู้จักการวางแผน ตลอด จน การสร้างวินัยให้ตัวเอง และเป็นคนมีความรับผิดชอบมากขึ้น พอเขาตระหนักรู้ถึงข้อดี และหลงใหล ในเสียงดนตรีรับแรงจูง ช่วงม.5 เขาฝึกซ้อมและชวนขวายหาความรู้อย่างจริงจัง เพราะรู้แน่ชัดแล้วว่า เขาจะเลือกเส้นทางชีวิตบนเส้นทางสายนี้และยึดมันให้เป็นอาชีพให้ได้ เขาจึงเริ่มวางแผนและศึกษาข้อมูลเพื่อที่จะเข้าเรียนยังมหาวิทยาลัยด้านดนตรีโดยเฉพาะ แต่กว่า เขาเองก็รู้ตัวว่าไม่ถนัดด้านการเล่นดนตรีนัก แต่สนุกกับการได้เขียนและแต่งเพลง การอ่านวงเพลงให้วงต่าง ๆ ตลอดจนมีความสุขกับการให้วิชา มอบความรู้แก่รุ่นน้องมากกว่า ดังนั้น เขาจึงตัดสินใจเลือกสาขาการประพันธ์ดนตรี วิทยาลัย ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล และสอบติดเป็นลำดับต่อมา

“พอมองย้อนกลับไป มันทำให้ผมรู้ว่า กิจกรรมหลังเลิกเรียน หรือ งานอดิเรกสำคัญมากทีเดียว มันจุดประกายความคิดให้ราคึ้นพบความชอบของตัวเองที่แท้จริงและสามารถวางแผนชีวิตให้มันกลายเป็นอาชีพให้เราได้ด้วย”

เพราะเป็น ‘เด็กกิจกรรม’ จึงเลือกส่งผลงานเข้าร่วมประกวดโครงการรางวัลยุวศิลปินไทย ของมูลนิธิเอสซีจี

พอเข้าสู่ระดับมหาวิทยาลัย ก็ยังคงเป็นหนุ่มรักกิจกรรมเช่นเคย เขาเสาะหากิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ การลงเข้าร่วมโครงการประกวดยุวศิลปินไทย สาขาการประพันธ์ดนตรี โดย มูลนิธิเอสซีจี

“แม้ผมจะไม่ใช่แฟนตัวยงด้านสายประกวดเท่าไร แต่การที่ผมเลือกเข้าร่วมประกวดโครงการนี้ เพราะครั้งหนึ่งเคยมีโอกาสไปดูบรรยากาศการตัดสินรอบสุดท้าย ซึ่งจัดขึ้นที่มหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบกับเห็นรุ่นน้อง รุ่นพี่ที่เรียนสายนี้หลายคนส่งผลงานเข้าร่วมโครงการนี้กันเยอะมาก มันเลย ทำให้ผมมีไฟและแรงบันดาลใจอยากลองส่งบ้าง ซึ่งผมดีใจที่ตัดสินใจร่วมส่งผลงานครั้งนั้น เพราะผม ได้รับรางวัลยอดเยี่ยม สาขาการประพันธ์ดนตรี อีกทั้ง ยังได้มีโอกาสไปทัศนศึกษาไปประเทศเยอรมนี และประเทศฝรั่งเศส ได้ไปดูพิพิธภัณฑ์ศิลปะต่าง ๆ และได้ไปดูงาน Documenta งานแสดงศิลปะสมัย ใหม่และศิลปะร่วมสมัยที่สำคัญที่สุดงานหนึ่งของโลก จากนั้นสัปดาห์ที่ชื่นชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่แล้ว พอไปทัศนศึกษาที่ต่างประเทศครั้งนั้น จึงทำให้ผมเปิดโลก และได้ประสบการณ์ในชีวิตที่ดีมาก ๆ ครับ”

ข้อดีของการชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ คือ การมีความรู้แบบกว้าง ตามฉบับ Generalist

“จากมุมมองส่วนตัวผมเชื่อว่า การเป็น Specialist หรือคนที่มีความรู้เชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่ง เป็นพิเศษ ก็เป็นเรื่องที่ดี แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่า ยุคนี้การเป็น Generalist หรือมีความรู้เชิงกว้าง ก็เป็นสิ่งจำเป็นไม่แพ้กัน เพราะมันสามารถช่วยให้เราปรับตัว

3 บทบาท ด้านดนตรีสากล หลอมรวมกัน เป็นเขาในทุกวันนี้

ในปัจจุบัน โก้ ถือเป็นหนุ่มที่มีความสามารถรอบด้าน เพราะเขามีหลายบทบาทที่ทำงานไปพร้อม ๆ กัน ทั้ง การทำอาชีพหลัก อย่างการเป็นอาจารย์ด้านดนตรีสากลที่มหาวิทยาลัยมหิดล และอาชีพเสริม คือ วาทยกร และ นักประพันธ์เพลง ซึ่งเขาไม่สามารถตัดสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกไปจากชีวิตได้เลย เพราะ 3 บทบาทนี้หลอมรวมให้ชีวิตเขากลมกล่อมลงตัวที่สุดแล้ว

“ผมมีความสุข กับทุกบทบาทที่ทำงานอย่างการเป็นอาจารย์ ผมรู้สึกดีที่ได้แบ่งปันความรู้ให้แก เด็ก ๆ และได้เห็นพัฒนาการของเขาที่มีการเติบโตมากขึ้น ส่วนการอ่านวงเพลง หรือ การเป็นวาทยกร ผมมองว่ามันเป็นความท้าทายตรงที่ผมต้องรับผิดชอบวงดนตรีในด้านการบรรเลงทั้งหมด ซึ่งผมจะต้องหาวิธีในการควบคุมและโน้มน้าวใจคนหมู่มากที่ต่างความคิดกันอย่างไรรให้มาอยู่ภายใต้สิ่งที่เรากำลังเพียงคนเดียว

ส่วนสุดท้าย ในเรื่องของการเล่นเพลง ผมมีความสุขที่ได้สร้างสรรค์ท่วงทำนองออกมา ผม มองว่า การเล่นเพลงมันมีเสน่ห์ตรงที่การถ่ายทอดความรู้สึกแบบนามธรรมไปสู่ผู้ฟัง ที่แต่ละคน อาจรับฟังดนตรีไปตามแต่ประสบการณ์ของแต่ละคน อย่างเช่น หากผมประพันธ์เพลงด้วยท่วงทำนอง สนุกสนาน ร่าเริง แต่บางคนก็รับฟัง เขาอาจรู้สึกถึงความเกรี้ยวกราด รุนแรง ในบทเพลงก็ได้ ซึ่งมันคือเสน่ห์และความซับซ้อนของดนตรีบรรเลงนี้ครับ โดยผลงานเพลงของผมส่วนใหญ่ มักได้แรงบันดาลใจมาจาก การดูสถาปัตยกรรม วรรณกรรม รวมถึงจิตรกรรม อย่างเช่น เพลงใหม่โรงเรียนโกสินทร์ ผม ได้แรงบันดาลใจมาจากการอ่านนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ รัตนโกสินทร์ ของ ‘ว.วิจิตรวาทะ’ ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องในยุคกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น”

พาตัวเองไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีโอกาสสำเร็จไปอีกขั้น

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน เขาตระหนักว่าสิ่งหนึ่งที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้เขาได้รับโอกาสดี ๆ นั่นคือ การพาตัวเองมาอยู่ในสังคมที่ดี มีคุณภาพ รายล้อมไปด้วยเพื่อน รุ่นพี่ และครอบครัวที่ดี พร้อมให้คำปรึกษา และสนับสนุนเต็มที่ แต่ dafür ใครที่ไม่มีโอกาสพาตัวเองไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีได้ เขาเชื่อว่า เราสามารถสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้นขึ้นมาได้ด้วยตัวเอง ผ่านการไปสถานที่ที่ดี คัดสรรสิ่งที่ดีอ่าน เลือกผู้คน ที่เราคบ เพราะการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยให้เราพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่และมีโอกาสสำเร็จได้มากขึ้น

เรียนรู้ทุกอย่างอยู่รอด ด้วยการ ‘มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ ‘ลดอัตตา ละตัวตน’

“โดยส่วนตัว สิ่งที่ทำให้อยู่รอดในปัจจุบัน และเป็นสิ่งที่ผมยึดถือมาโดยตลอด นั่นคือ การมีวินัย ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง ไม่ว่าผมจะทำอาชีพหลักหรืออาชีพเสริม ผมจะตั้งเป้าเป็นกิจวัตรประจำวัน อย่างเช่น ถ้าผมต้องการประพันธ์เพลงในความยาว 8 นาที ผมจะแจกแจงชัดเจนว่าในแต่ละวัน ผมต้องประพันธ์เพลงไปกี่วันกี่ ผมจะค่อย ๆ ทำไปตามตารางที่กำหนด ผมจะไม่หมดหน้าตัก เพราะโดยส่วนตัวการทุ่มเท 100% อาจทำให้ผมไฟได้จางด้วย ส่วนต่อมา คือ การศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลาเพื่อนำมาพัฒนาตัวเองให้เป็นคนที่มีศักยภาพและมีโอกาสต่อยอดในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้ และสิ่งสุดท้ายเป็นอีกปัจจัยสำคัญ คือ การลดอีโก้ในตัวเอง มีความถ่อมตน ถึงแม้ว่าหนึ่งในบทบาท ผมจะเป็นอาจารย์ แต่ขณะเดียวกัน หากเด็กที่ผมสอนเขาเก่งอะไรเป็นพิเศษ ผมจะเข้าไปขอความรู้แก่เด็ก ๆ โดยไม่รีรอ เพราะผมเชื่อว่า การลดอัตตาในตัวเอง ไม่คิดว่าตัวเองเก่งที่สุดหรือทุกอย่างมันจะเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และยังสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อคนรอบข้างด้วยครับ”

ฝันใหญ่ได้ แต่ต้องลงมือทำ เพื่อจะได้เห็น ‘ผลผลิตของความฝัน’

ท้ายนี้ โก้ยังคงเชื่อมั่นว่า ความฝัน จะเป็นแค่ความฝัน หากไม่ลงมือทำอะไรเลย ฉะนั้น ความฝันก็เปรียบเหมือนการปลูกต้นไม้ที่เราค่อย ๆ บ่มเพาะมันไปทีละนิดอย่างใจเย็น หมั่นรดน้ำพรวนดินอย่างสม่ำเสมอ และมีวินัยจริงจังในการดูแลรักษาผลผลิตของความฝัน ที่สำคัญ เราควรพาความฝันไปอยู่ในสถานที่ที่เอื้อต่อการเติบโตด้วยเช่นกัน และแม้ว่า ความฝัน อาจไม่สำเร็จในชั่วข้ามคืน แต่หากเราเชื่อมั่นในตัวเอง มุ่งมั่นบ่มเพาะความฝันอย่างเต็มที่ สักวันหนึ่งมันจะเติบโตใหญ่และสำเร็จได้

สำหรับผลงานที่โดดเด่น เป็นที่ประจักษ์ของคุณโก้ในปัจจุบัน นั่นคือ การเป็นเจ้าของผลงานเพลงมาร์ชเจ้าพระยา, เพลงโหมโรงรัตนโกสินทร์ , เพลงโหมโรงพระปรางค์สามยอด นอกจากนี้ เขายังคงพัฒนาต่อยอดสร้างผลงานใหม่ ๆ อยู่เสมอ หากใครสนใจ สามารถเข้าไปดูประวัติและผลงานต่าง ๆ เพิ่มเติมได้ที่ <https://viskamol.com> และนี่คือคอนเทนต์ที่เรียนรู้เพื่ออยู่รอด เปลี่ยนความชอบเป็นอาชีพจนประสบความสำเร็จในชีวิต

